



*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

ПРИЛОЖЕНИЕ 1

към Изложение на анализ
на експерт Галина Солакова

Определение № 14513 от 26.11.2018 г. на ВАС по адм. д. № 14097/2018 г.

Общински съвет Бургас обжалва с частна жалба определение от 10.10.2018 г. по адм. д. № 2712/2018 г. на Бургаския административен съд.

Жалбоподателят моли определението да бъде отменено като постановено при допуснато нарушение на материалния закон.

Ответниците по частната жалба ЕТ "Дарс - 91-Д. Събев" и "Еми" ООД не я оспорват.

Върховният административен съд приема, че частната жалба е подадена в срок и е основателна.

Производството по делото е образувано по жалби на ЕТ "Дарс-91-Д. Събев", "Еми" ООД и З. Радев срещу решение на Общински съвет Бургас № 43-7/26.06.2018 г., с което е одобрен ПУП- план за улична регулация в обхвата, посочен в решението. То е издадено на основание чл. 16а ЗУТ.

С обжалваното определение Бургаският административен съд е приел, че оспореното пред него решение на Общински съвет Бургас е издадено на основание чл. 16 ЗУТ, поради което и на основание чл. 218, ал. 3, изр. 2 ЗУТ е определил, че предмет на делото е решението на Общински съвет Бургас в цялост, а не само по отношение на оспорените части от него.

Определението е незаконосъобразно.

Решението на Общински съвет Бургас е издадено на основание чл. 16а ЗУТ. С него е одобрен ПУП - план за улична регулация. Планът по чл. 16 и чл. 16а са различни планове с различен предмет и правно действие за имотите, които се засягат.

Разпоредбата на чл. 218, ал. 3, пр. 2 има предвид само плана по чл. 16 ЗУТ, но не и плана по чл. 16а ЗУТ.

С обжалваното определение неправилно е определен предмета на делото. Предметът на делото е очертан с жалбите срещу решението на Общински съвет Бургас. Жалбоподателите ЕТ "Дарс -91 -Д. Събев" и "Еми" ООД обжалват решението в частта относно имоти ПИ 07079.2.1993 и ПИ



*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

07079.2.1994, а жалбоподателят З. Радев - по отношение на имот ПИ 07079.2.2609. 1.

Определението на Бургаския административен съд следва да бъде отменено като незаконосъобразно. Вместо него следва да бъде постановено друго определение, с което се определи като предмет на делото на Бургаския административен съд решение на Общински съвет Бургас № 43-7/26.06.2018. по отношение на имоти ПИ 07079.2.1993, ПИ 07079.2.1994 и ПИ07079.2.2609. 1

По изложените съображения Върховният административен съд
ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение от 10.10.2018 г. по адм. д. № 2712/2018 г. на Бургаския административен съд и вместо него постановява:

Предмет на адм. д. № 2712/2018 г. на Бургаския административен съд е решение № 43-7 от 26.06.2018 г. на Общински съвет Бургас в частта относно имоти ПИ 07079.2.1993, ПИ 07079.2.1994 и ПИ07079.2.2609. 1.

Определението е окончателно.

Определение № 10749 от 4.09.2018 г. на ВАС по адм. д. № 8265/2018 г.

Производството е по реда на чл. 229-236 АПК вр. чл. 218, ал. 3 ЗУТ и чл. 160 АПК.

Образувано е по частни жалби на 1) Столичния общински съвет срещу Определение № 221/10.01.2018 г. на Административен съд – София-град по адм. дело № 13286/2017 г. в частта, с която е определен предмета на делото по оспорването на "Никми" АД на Решение № 574/14.09.2017 г. на СОС за прекратяване на производството по одобряване на подробен устройствен план за имотите в обхвата на т. 5 от Решение № 490/24.07.2014 г. на СОС и 2) "Никми" АД против същото определение в частта, оставяща без разглеждане жалбата на дружеството срещу т. 5 от Решение № 490/24.07.2014 г. на СОС, с която не се одобрява план за регулация и застрояване.

В срока по чл. 232 АПК не са постъпили възражения от насрещните страни.

Частните жалби са допустими и основателни.

1. Не е налице съответствие между заявления с жалбата до административния съд предмет на оспорване и определения със съдебния акт по чл. 218, ал. 3 ЗУТ.

а. Решение № 574/14.09.2017 г. на СОС не е оспорено по отношение на всички имоти от територията, попадаща в обхвата на т. 5 от



*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

разпоредителната част на Решение № 490/24.07.2014 г. на СОС, за която с първото решение е прекратено административното производство по одобряване на ПУП. С петитумната част на жалбата на "Никми" АД искането за отмяната на акта на СОС е ограничено до плана за регулация и застрояване за кв. 7е, а т. 5 от Решение № 490/24.07.2014 г. е с обхват още четири урегулирани поземлени имота.

б. С определението всъщност е разширен предмета на жалбата и той не отговаря на действително заявления от дружеството. При действието на диспозитивното начало в съдебно-административния процес – чл. 126 АПК, трябва да е налице тъждество между обхвата на определеното (и подлежащо на обнародване в "Държавен вестник") и предявеното оспорване. Затова съдебният акт в тази му част следва да бъде коригиран, за да отговаря на дължимото.

в. Коректният предмет на оспорване в случая е "Решение № 574/14.09.2017 г. на Столичния общински съвет за прекратяване на производството по одобряване на подробен устройствен план за имотите, попадащи в обхвата на т. 5 от Решение № 490/24.07.2014 г. на Столичния общински съвет, в частта му относно изработването и одобряването на ПУП-ПРЗ за кв. 7е, м. ж. к. "Красно село – Стрелбище, урб., бл. 32" – вж. уточняващата молба на дружеството от 20.12.2017 г., л. 281 от адм. дело № 13286/2017 г.

2. Неправилно съдът е мотивирал обжалваното определение в частта за оставяне на жалбата на "Никми" АД без разглеждане с позоваването на Определение № 6327/23.11.2015 г. на АССГ по адм. дело № 11742/2014 г., прекратяващо поради липсата на правен интерес производството по оспорване от страна на дружеството на Решение № 490/24.07.2014 г. на СОС.

Действително, с определението по адм. дело № 11742/2014 г. на АССГ е отречена допустимостта на жалбата против акта на СОС, но в друга негова част – отнасяща се до одобряването на ПР, ПЗ и план-схеми на мрежите и съоръженията на техническата инфраструктура на местността по отношение на УПИ от кв. 7м, създаване и отпадане на улици в съответните граници. Т.е. предметът на оспорване по двете дела не е идентичен, за да представлява произнасянето по допълнително подадената по адм. дело № 13286/2017 г. на АССГ жалба и против т. 5 от Решение № 490/24.07.2014 г. на СОС преразглеждане на същия въпрос. Съдържанието на последващата жалба е извън обективните предели на действие на прекратителното определение. Ако не е постановен друг съдебен акт по еднакво с новото оспорване, допустимостта му подлежи на преценка на самостоятелно основание.



*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

3. Изложеното мотивира отмяната на атакуваното определение в неговата цялост и връщането на делото на първоинстанционния съд за ново произнасяне, при което съдът следва а) да постанови нов акт по чл. 218, ал. 3 ЗУТ за определяне на конкретния предмет на оспорване на Решение № 574/14.09.2017 г. на СОС, както и б) да извърши проверка на допустимостта на жалбата против т. 5 от Решение № 490/24.07.2014 г. на СОС и в зависимост от резултата от нея евентуално да добави към предмета на делото и да обнародва в "Държавен вестник" съобщение и за това оспорване – чл. 218, ал. 4 ЗУТ.

Воден от горното, Върховният административен съд, състав на II отделение

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ изцяло Определение № 221/10.01.2018 г. на Административен съд – София-град по адм. дело № 13286/2017 г. И **ВРЪЩА** делото на същия състав на съда за ново произнасяне съобразно дадените указания.

Определението е окончателно.

Определение № 7937 от 13.06.2018 г. на ВАС по адм. д. № 6636/2018 г.

Производството е по чл. 229 и сл. АПК във вр. с чл. 218, ал. 3 ЗУТ.

Образувано е по частна жалба на Столичен общински съвет, чрез председателя и юрк. Анастасова против разпореждане от 23.04.2018 г., постановено по адм. дело № 13045/2017 г. по описа на Административен съд - С. град, в частта, с която е определен предмета на делото по реда на чл. 218, ал. 3 във вр. с ал. 2 от ЗУТ по основание на Й. Й. и М. Й. за нищожност на решение № 187/25.02.2016 г. на Столичен общински съвет /СОС/. Излагат се доводи за неправилност на определението, поради несъобразяване на обстоятелството, че имота на оспорващите /съсобствен със СО/ не е предмет на разработката, както и ПУП в частта на ПЗ. Претендира се отмяната на определението в тази част.

В срока по чл. 232 АПК от ответниците Й. Й. и М. Й. е постъпило писмено възражение с доводи за законосъобразност и обоснованост на обжалваното разпореждане и искане за оставянето му в сила.

Върховният административен съд, второ отделение, намира частната жалба за процесуално допустима като подадена в срока по чл. 230 АПК и от надлежна страна срещу съдебен акт от категорията по чл. 229, ал. 1, т. 2 АПК.

Разгледана по същество, е основателна по следните съображения.



*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

С обжалваното разпореждане, постановено по реда на чл. 218, ал. 3 ЗУТ, съдът е определил предмета на делото, а именно: прогласяване нищожност на решение № 187/25.02.2016 г. на Столичен общински съвет, в частта, с която е одобрен ПУП-ПРЗ за кв. 75,м."Надежда 1а и 16" по отношение на УПИИ II-2049,2050 и имот с идентификатор 68134.1386.840.

Определението е неправилно.

Видно от оспореното като нищожно решение № 187/25.02.2016 г. на СОС, в текстовата и графичната му част, с него се одобрява единствено План за регулация /ПР/, но не и план на застрояване /ПЗ/ за УПИИ II-2049,2050. Следователно определеният от административният съд предмет на делото в частта за ПЗ е "свръх петитум" и в тази част обжалваното определение подлежи на отмяна.

Основателно е възражението и досежно включването в предмета на съсобственият между СО и оспорващите Й. Й. и М. Й. имот с идентификатор 68134.1386.840, тъй като този имот не е в обхвата на одобрената с оспореното решение на СОС разработка. Обстоятелството, че жалбата се позовава на "завземане" на част от този имот при одобряване ПР за УПИИ II-2049,2050, не е основание за включването му в предмета на делото, тъй като произнасянето по същество не може да се разпростира върху нерегулирани с оспореният административен акт имоти. Евентуалната основателност на оспорването засяга единствено имота, предмет на одобрената разработка - УПИИ II-2049,2050. В този смисъл са и доводите по молба-уточнение от 13.03.2018 г.

С оглед на горното, като е определил предмета на делото и в частта на ПЗ за УПИИ II-2049,2050 и по отношение на имот с идентификатор 68134.1386.840, съдът е постановил неправилно определение, което следва да бъде отменено и вместо него - постановено друго, като се конкретизира, че оспорването касае нищожност на решение № 187/25.02.2016 г. на Столичен общински съвет, в частта, с която е одобрен ПУП-ПР за УПИИ II-2049,2050, кв. 75,м."Надежда 1а и 16" по отношение границата с имот с идентификатор 68134.1386.840.

По изложените съображения Върховният административен съд, второ отделение

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ разпореждане от 23.04.2018 г. по адм. дело № 13045/2017 г. по описа на Административен съд - С. град, в частта, с която е определен предмета на делото по реда на чл. 218, ал. 3 във вр. с ал. 2 от ЗУТ и вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**



*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

ОПРЕДЕЛЯ като предмет на делото оспорването за нищожност на решение № 187/25.02.2016 г. на Столичен общински съвет, в частта, с която е одобрен ПУП-ПР за УПИ II-2049,2050, кв. 75,м."Надежда 1а и 1б" по отношение границата с имот с идентификатор 68134.1386.840.

Определението е окончателно.

Определение № 14842 от 5.12.2017 г. на ВАС по адм. д. № 10376/2017 г.

Производството е по реда на чл. 229-236 АПК вр. чл. 218, ал. 3 ЗУТ.

И. П. М. и Б. П. М., чрез адв. К. Н., обжалват Определение № 3920 от 13.06.2017 г. по адм. дело № 4107/2017 г. на Административен съд - С.-град, с което е определен предмета на делото по оспорването им на Решение № 555/28.07.2016 г. на Столичния общински съвет за одобряване на планове за регулация и застрояване на местността "ж. к. Д. 1 - I и II част".

В срока по чл. 232 АПК не е постъпило възражение от насрещната страна.

Частната жалба е допустима и основателна.

1. Не е налице съответствие между заявления с жалбата до административния съд предмет на оспорване и определения със съдебния акт по чл. 218, ал. 3 ЗУТ.

а. Решението на СОС е атакувано в частта относно одобряването на ПУП за УПИ VI - "за озеленяване и режим на Тго" от кв. 19, в който попадат четири имота, индивидуализирани по кадастралната карта, а в определението фигурират три от тях, като мълчаливо е изключен ПИ с идентификатор 68134.1500.2231.

б. При липсата на акт, прекратяващ съдебното производство в тази му част, респ. на съображения, аргументиращи основание този имот да не бъде включен в предмета на делото (вероятно в случая е допусната неточност от технически характер), изричното изясняване на въпроса е дължимо от съда с оглед изчерпването на частта от административния акт, въведена като спорна с жалбата, която обуславя съответно и пределите на последващия контрол за законосъобразността на решението.

2. а. Доколкото, за разлика от другите три имота, и по аргумент от чл. 218, ал. 4 ЗУТ определението не съдържа в себе си преценка относно допустимостта на оспорването за имот 68134.1500.2231, то следва да бъде отменено и делото - върнато на първоинстанционния съд за ново произнасяне с акт по чл. 218, ал. 3 ЗУТ.

б. В случай, че проверката за допустимостта на жалбата и в тази ѝ част приключи с позитивен отговор, необходимо е съдът да постанови



*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

определение, с което, освен останалите имоти, да добави към предмета на делото и оспорването на административния акт за въпросния имот. Алтернативно - предметът на делото може да бъде идентифициран с УПИ VI - "за озеленяване и режим на Тго", ако четирите имота по кадастъра обхващат в цялост неговата територия.

Воден от горното, Върховният административен съд, състав на II отделение

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Определение № 3920 от 13.06.2017 г. по адм. дело № 4107/2017 г. на Административен съд - С.-град и ВРЪЩА делото на същия състав на съда за ново произнасяне с определение по чл. 218, ал. 3 ЗУТ съобразно дадените указания.

Определението е окончателно.

Определение № 7545 от 15.06.2017 г. на ВАС по адм. д. № 6408/2017 г.

Производството е по реда на чл. 229, ал. 1, т. 1 и 2 АПК.

Образувано е по два броя частни жалби, подадени от: 1/ В. В. К., от гр. С., против протоколно определение от 20.04.2017 г. по адм. дело № 7701/2016 г. на Административен съд - С.-град, с което е оставена без разглеждане жалбата му против Решение № 447/23.06.2016 г. на Столичен общински съвет /СОС/, като недопустима поради липса на правен интерес и производството в тази част е прекратено; и 2/ Н. И. П., от гр. С., против протоколно определение от 20.04.2017 г. по адм. дело № 7701/2016 г. на Административен съд С.-град, с което е определен предметът на оспорване по чл. 218, ал. 3 ЗУТ, в частта от него, с която е оставена без разглеждане жалбата му против Решение № 447/23.06.2016 г. на СОС, в частта, с която е одобрено изменението на ПУП - ПР и ПЗ, извън УПИ I-1457 - "за жилищни сгради, общежития за персонала и тп" от кв. 22а /нов/ на м. "Втора индустриална зона - Военна рампа - С.", като недопустима и производството в тази част е прекратено.

В двете частни жалби се поддържат оплаквания за нищожност, недопустимост и неправилност на обжалваните определения. Оплакванията са мотивирани допълнително с молба на В. К. от 05.06.2017 г. и с молба на Н. П., чрез пълномощника му - адв. Велов, от 07.06.2017 г.

От ответника - Столичен общински съвет, не е постъпило становище по частните жалби.

Върховният административен съд, второ отделение, намира частните жалби за процесуално допустими, като подадени от надлежни страни и в



*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

срока по чл. 230 АПК, към който препраща и чл. 218, ал. 3, изр. 3 ЗУТ. По съществуто им установи:

1. По частната жалба на В. В. К.:

С обжалваното определение съдът е приел, че частната жалба на К. е процесуално недопустима, поради липса на правен интерес. Мотивите на съда са, че същият не е установил качеството си на заинтересовано лице по чл. 131, ал. 1, във вр. с ал. 2 ЗУТ, даващо му право да оспорва процесното решение на СОС, с което е одобрено изменението на ПУП, а именно, че е собственик или носител на ограничено вещно право върху имот непосредствено засегнат от предвижданията на оспорения план.

Определението е валидно, допустимо и правилно.

Не са налице твърдяните оплаквания за нищожност и недопустимост на обжалваното определение. Същото е постановено от законен състав, в отговор на подадена жалба от В. К., съдържащо подписа на съдията-докладчик. При преценката за наличие на правен интерес, като положителна процесуална предпоставка за надлежно упражняване правото на жалба, съдът е извел законосъобразни изводи, че такъв интерес в случая не е доказан и липсва, което прави оспорването на К. недопустимо.

Правният интерес се определя съобразно предмета на оспорения акт, а това е ПУП за изменение на ПР и ПЗ, по отношение на който е приложима разпоредбата на чл. 131, ал. 1 и 2 ЗУТ. Съгласно чл. 131, ал. 1 ЗУТ, заинтересовани лица в производството по одобряване на ПУП и на техните изменения са собствениците и носителите на ограничени вещни права върху имотите, непосредствено засегнати от предвижданията на плана, както и лицата на които е предоставена концесия. Непосредствено засегнати от предвижданията на плана са на първо място имотите - предмет на самия план /чл. 131, ал. 2, т. 1 ЗУТ/, а в определени случаи и съседните им имоти /чл. 131, ал. 2, т. 2 - 4 ЗУТ/, или имотите по чл. 131, ал. 2, т. 5 ЗУТ.

Законосъобразен е изводът на съда, че частният жалбоподател К. не е установил с никакви доказателства наличието на собственост или на друго ограничено вещно право върху имоти, по чл. 131, ал. 2, т. 1 - 5 ЗУТ, които се считат, че са непосредствено засегнати от предвижданията на оспорения план. При липсата на данни за такива вещни права К. не се явява заинтересовано лице по чл. 131, ал. 1, вр. с ал. 2 ЗУТ с право на жалба срещу решението на СОС и за него липсва активна процесуална легитимация от оспорване решението на СОС - предмет на жалбата му. При правилно приложение на закона са и изводите на съда, че твърденията за наличие на правен интерес, произтичащи от факта, че оспорващия живее в гр. С. и е част от населението на този град, по чл. 13 ЗМСМА, не му дава право на жалба.



*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

Същият неоснователно се позовава и на факта, че представлява "засегната общественост" по смисъла на чл. 2, § 5 от Конвенцията за достъпа до информация, участието на обществеността в процеса на вземането на решения и достъпа до правосъдие по въпроси на околната среда /т. нар. Орхуска конвенция/ и § 1, т. 25 от ДР на ЗООС. Понятието "засегната общественост" по смисъла на § 1, т. 25, вр. с т. 24 от ДР на ЗООС е различно от понятието "заинтересовани лица" по чл. 131, ал. 1, вр. с ал. 2, т. 1 - 5 ЗУТ. Частният жалбоподател, доколкото отговаря на това понятие по ЗООС, може да оспорва решението по оценка на въздействието на околната среда /ОВОС/, по аргумент от чл. 99, ал. 6 от ЗООС, но не и процесното решение на СОС за одобряване изменението на ПУП, спрямо което не се явява заинтересовано лице.

Орхуската конвенция е ратифицирана от РБ със закон, обн., ДВ, бр. 91/14.10.2003 г., поради което е част от вътрешното ни право. Това обаче не обуславя безкритичното и автоматично признаване правото на съдебно оспорване на всеки субект, който се позовава на нея, тъй като преценката е предоставена на националния съд, който следва да разтълкува във възможно най-голяма степен относимите процесуални правила, за да се приведе административното или съдебното производство в съответствие с целта на чл. 9, ал. 3 от Конвенцията, за да се осигури на съответното лице или организация възможността да оспори пред съд административното решение, което може да противоречи на правото на Европейския съюз в областта на околната среда /Решение на СЕС от 11.03.2011 г. по дело C-240/09/. Основният, решаващ елемент при тази преценка, е видът на оспорения административен акт и има ли той решаващо значение в областта на екологията.

В производството по одобряване изменението на ПУП акта, който е с решаващо значение за околната среда, е този постановен по реда на чл. 82 и сл. от ЗООС - решение по ОВОС, в процедурата по одобряване на ПУП, което решение подлежи на самостоятелен съдебен контрол пред съда като административен акт, при приложимост на чл. 9, ал. 2 и 3 от Орхуската конвенция, но не и оспореното решение на СОС с предмет - ПУП.

По изложените съображения частната жалба е неоснователна, а обжалваното определение като правилно следва да се постави в сила.

2. По частната жалба на Н. И. П.:

Частната жалба има за предмет определение по чл. 218, ал. 3 ЗУТ, с което съдът е отказал да включи в предмета на делото, останалите изменения на ПУП, одобрени с Решение № 447/23.06.2016 г. на СОС, а е включил само измененията, засягащи УПИ I-1457 от кв. 22а /нов/, върху който имот



*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

оспорващият е установил наличие на вещно право на строеж, като собственик на ап. ..., в жил. блок № 4, вх. "...", ул. "202" № 6, гр. С., т. е. обжалва се определеният от съда предмет на делото.

Съдът е определил предмета на делото спрямо измененията в ПУП - ПР, ПЗ и план-схеми, засягащи вещното право на строеж на оспорващия П. върху новообразувания УПИ I-1457 от кв. 22а /нов/, където се намира собственият му по наследство ап. № 75 в жил. блок № 4. В останалата част на оспорения ПУП е приел, че П. няма правен интерес да жали, тъй като не е установил пряк и непосредствен интерес, по аргумент от чл. 131, ал. 1 и 2 ЗУТ, поради което го е изключил от предмета на делото.

Определението е валидно и допустимо, но неправилно.

С оспореното решение на СОС е одобрено изменението на ПУП - ПР и ПЗ на м. "II-ра индустриална зона - Военна рампа - С.", УПИ I-ТЕЦ "Надежда" и УПИ - ДСО "Петрол", кв. 22, като: са създадени нови УПИ I-ТЕЦ "Надежда" и УПИ XV-1456 - за инсталация за комбинирано производство на енергия с оползотворяване на RDF отпадък от кв. 22 /нов/; заличаване на УПИ - за ДСО "Петрол"; създаване на нов кв. 22а и на ново УПИ I-1457- за жилищни сгради, общежития на персонала и тп от кв. 22а /нов/; нови задънени улици по о. т. 100-101 и по о. т. 102-103; План схеми;

Установено е от СТЕ, че жилищен блок № 4 попада върху ПИ с идентификатор 68134.511.1457, за който с оспорения ПУП е отреден нов УПИ I-1457 от кв. 22а /нов/, а от двете му страни задънени улици. Частният жалбоподател, като заинтересовано лице по чл. 131, ал. 1, вр. с ал. 2, т. 1 ЗУТ, има правен интерес да оспорва процесния ПУП само в частта, засягаща непосредствено поземлен имот с идентификатор накрая 1457, за който установява наличие на свое вещно право, а не и за останалите имоти - предмет на този план. Въпрос по същество е кои точно от описаните изменения засягат пряко този имот и дали същите са законосъобразно извършени.

Ето защо и независимо, че в жалбата на П. е посочено, че обжалва плана като цяло, съдът е следвало да посочи, че предмет на делото е изменението на ПУП - ПР и ПЗ, одобрено с Решение № 447/23.06.2016 г. на СОС, в частта му, засягаща само ПИ 1457, в кв. 22а /нов/, върху който оспорващият притежава вещно право на строеж.

Вместо това съдът неправилно е определил, че предмет на делото е нов УПИ I от кв. 22а /нов/, отреден за ПИ 1457. Предметът на делото се определя спрямо засегнатото вещно право върху поземления имот, което включва не само новообразувания УПИ I.



*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

Ето защо като неправилно обжалваното определение по чл. 218, ал. 3 ЗУТ, следва да бъде отменено и вместо него постановено друго, с което да бъде посочен предметът на делото спрямо засегнатото право върху конкретния поземлен имот - предмет на одобрения ПУП-ПР и ПЗ.

Водим от горното, Върховният административен съд, второ отделение

ОПРЕДЕЛИ:

1. ОСТАВЯ В СИЛА протоколно определение от 20.04.2017 г. постановено по адм. дело № 7701/2016 г. на Административен съд С.-град, второ отделение, 40-ти състав, с което е оставена без разглеждане жалбата на В. В. К., против Решение № 447/23.06.2016 г. на СОС и производството по делото е прекратено в тази част.

2. ОТМЕНЯ протоколно определение от 20.04.2017 г. постановено по адм. дело № 7701/2016 г. на Административен съд - С.-град, второ отделение, 40-ти състав, с което на основание чл. 218, ал. 3 ЗУТ, е определен предметът на делото, оставена е без разглеждане жалбата на Н. И. П. срещу Решение № 447/23.06.2016 г. на СОС, в останалата му част и в същата тази част производството по делото е прекратено, като вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОПРЕДЕЛЯ като предмет на делото оспорването на Решение № 447/23.06.2016 г. на Столичен общински съвет, с което е одобрено изменението на ПУП - ПР и ПЗ на м. "II-ра индустриална зона - Военна рампа - С.", кв. 22, УПИ I-ТЕЦ "Надежда" и УПИ "ДСО Петрол", като: са създадени нови УПИ I-ТЕЦ "Надежда" и УПИ XV-1456 - за инсталация за комбинирано производство на енергия с оползотворяване на RDF отпадък от кв. 22 /нов/; заличаване на УПИ - за ДСО "Петрол"; създаване на нов кв. 22а и на ново УПИ I-1457 - за жилищни сгради, общежития на персонала и тп от кв. 22а /нов/; нови задънени улици по о. т. 100-101 и по о. т. 102-103; и План схеми; само В ЧАСТТА, засягаща поземлен имот с идентификатор 68134.511.1457, в нов кв. 22а.

Определението не подлежи на обжалване

Определение № 3651 от 30.03.2016 г. на ВАС по адм. д. № 2792/2016 г.

Производството е образувано по частна жалба на Марин Стойков Маринов от гр. Варна, чрез адв. Левон против протоколно определение, постановено в съдебно заседание на 1.02.2016 г. по адм. д. № 2080/2015 г. по описа на Административен съд-Варна, в частта, с която е оставена без разглеждане жалбата му против решение № 2106-14/30.03.2015 г. на



*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

Общински съвет-Варна и производството по делото е прекратено в тази част. С доводи за незаконосъобразност се претендира отмяна на определението със законните последици.

Ответникът не ангажира становище по частната жалба.

Върховният административен съд, второ отделение намира частната жалба за допустима, като подадена в срока по чл. 230 АПК и от надлежна страна, а разгледана по същество - основателна по следните съображения:

С обжалваното определение са оставени без разглеждане жалбите против решение № 2106-14/30.03.2015 г. на Общински съвет-Варна, вкл. и жалбата на настоящия частен жалбоподател, като е прието, че СТЕ установява липса на изискванията по чл. 131, ал. 1 и ал. 2 от ЗУТ, т. е. не е налице изискуемата активна легитимация за Маринов по отношение на предмета на оспорване - УПИ II-191, УПИ III-196 и УПИ VII-261.

Така постановеното определение е необосновано и постановено при допуснато съществено процесуално нарушение.

По жалбата на Маринов не е изпълнена процедурата по чл. 218, ал. 3 във вр. с ал. 2, т. 1 от ЗУТ - липсва изрично постановено определение за определяне предмета на оспорване, както по адм. д. № 2080/2015 г. по описа на Административен съд-Варна, така и по присъединеното производство по адм. д. № 2112/2015 г. на Административен съд-Варна. Освен това, видно от разпореждане № 2397/10.07.2015 г. по адм. д. № 2112/2015 г. на Административен съд-Варна, жалбата на Маринов е била оставена без движение с изрични указания за уточняване "коя част от приетия ПУП-ПРЗ се оспорва" /т. 1 от разпореждането/, които указания са изпълнени с подадената молба на 20.07.2015 г. Очертания с тази молба предмет на оспорване, вкл. уличната регулация, освен, че не е бил предмет на произнасяне по реда на ал. 3, чл. 218 ЗУТ, не е съобразен и при постановяване на обжалваното определение.

Предвид изложеното, определението за оставяне жалбата на Маринов без разглеждане и прекратяване на производството по нея следва да бъде отменено и делото върнато на същия съд и състав за продължаване на процесуалните действия по жалбата.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 във вр. с чл. 235 АПК Върховният административен съд, второ отделение,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ протоколно определение, постановено в съдебно заседание на 1.02.2016 г. по адм. д. № 2080/2015 г. по описа на Административен съд-Варна, в частта, с която е оставена без разглеждане жалбата на Марин Стойков Маринов против решение № 2106-14/30.03.2015



*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

г. на Общински съвет-Варна и производството по делото е прекратено в тази част и

ВРЪЩА делото за продължаване на процесуалните действия в тази част.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Определение № 11094 от 23.10.2015 г. на ВАС по адм. д. № 9968/2015 г.

Производството е по чл. 229 и сл. АПК във вр. с чл. 218, ал. 3 ЗУТ.

Образувано е по частна жалба на Анелия Иванова Борисова - Вълчева, чрез адв. Стоева като процесуален представител, против определение № 2493 от 21.07.2015 г., постановено по адм. дело № 2125/2015 г. по описа на Административен съд - Варна, с което е определен предметът на делото. Излагат се доводи за неговата неправилност и се претендира отмяната му.

В срока по чл. 232 АПК от ответника - общински съвет - Варна писмено възражение не е подадено.

Върховният административен съд, второ отделение, намира частната жалба за процесуално допустима като подадена в срока по чл. 230 АПК и от надлежна страна срещу съдебен акт от категорията по чл. 229, ал. 1, т. 2 АПК.

Разгледана по същество, е основателна по следните съображения.

С обжалваното определение, постановено по реда на чл. 218, ал. 3 ЗУТ, съдът е определил предмета на делото, а именно оспорването на решение № 2106-14 по протокол № 40/30.03.2015 г. на общински съвет - Варна, в частта на УПИ II-245 "за озеленяване" и имот 10135.2562.200.

Определението е неправилно.

В жалбата до първоинстанционния съд частната жалбоподателка е посочила, че оспорва актът на административния орган с искане за прогласяването му като нищожен, а в отношение на евентуалност - за отмяната му в частта на имот 10135.2562.200 и уличната регулация от о. т. 151 до о. т. 224. В частната жалба изрично е уточнила предмета на спора - относно собствения ѝ имот и уличната регулация в посочените точки. Вълчева има правен интерес да обжалва одобрения проект за ПУП - ПРЗ на жк Чайка - Варна и план - схемите по чл. 108, ал. 2 ЗУТ само по отношение на собствения си имот и уличната регулация единствено в частта, засягаща същия. Видно от представените по делото доказателства тя се легитимира като собственик на поземлен имот с идентификатор 10135.2562.200 в гр. Варна, район Приморски, жк Чайка, за който съгласно графичната част към ПУП, неразделна част от решението, се отрежда УПИ VII- 200 - за общ.



*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

обслужване в кв. 8. За нея не е налице правен интерес да обжалва одобрения проект изцяло в какъвто смисъл е първоначалното ѝ искане в жалбата, нито относно уличната регулация извън собствения ѝ имот, тъй като е недопустимо да предявява чужди права.

Ето защо, като е определил предмета на делото и в частта на УПИ П-245 "за озеленяване", съдът е постановил неправилно определение, което следва да бъде отменено и вместо него - постановено друго, като се конкретизира, че оспорването касае одобрения ПУП в частта относно поземлен имот с идентификатор 10135.2562.200, обособен в УПИ VII- 200 - за общ. обслужване в кв. 8, собственост на Вълчева и уличната регулация от о. т. 151 до о. т. 224, засягаща този имот.

По изложените съображения Върховният административен съд, второ отделение

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение № 2493 от 21.07.2015 г., постановено по адм. дело № 2125/2015 г. по описа на Административен съд - Варна и вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

ОПРЕДЕЛЯ като предмет на делото оспорването на решение № 2106-14 по протокол № 40/30.03.2015 г. на общински съвет - Варна в частта относно поземлен имот с идентификатор 10135.2562.200, обособен в УПИ VII- 200 за общ. обслужване, кв. 8 и уличната регулация от о. т. 151 до о. т. 224, засягаща този имот.

Определението е окончателно.

Определение № 5438 от 13.05.2015 г. на ВАС по адм. д. № 5106/2015 г.

Производството е по чл. 229 и сл. АПК във вр. с чл. 218, ал. 3 ЗУТ.

Образувано е по частна жалба на Столичен общински съвет, чрез юриск. Щерева като процесуален представител, против определение № 1522 от 23.03.2015 г., постановено по адм. дело № 11086/2014 г. по описа на Административен съд София-град в частта, в която е определен предметът на делото. Излагат се доводи за неговата неправилност и се претендира отмяната му.

Писмено възражение в срока по чл. 232 АПК е подадено от Евелина Лилкова Цонева, чрез адв. Манолов, в което се изразява становище за неоснователност на частната жалба.

Върховният административен съд, второ отделение, намира частната жалба за процесуално допустима като подадена в срока по чл. 230 АПК и от надлежна страна срещу съдебен акт по смисъла на чл. 229, ал. 1, т. 2 АПК.



*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

Разгледана по същество, е основателна по следните съображения.

С определението в обжалваната му част, постановено по реда на чл. 218, ал. 3 ЗУТ, съдът е определил предмета на делото, а именно оспорването на решение № 384 по протокол № 64/16.06.2014 г. на Столичен общински съвет, в частта му по т. 1, с която е одобрен ПУП - ПУР на м. Подлозище - Горна баня - разширение, в частта му по т. 2, с която е одобрен ПР на м. Подлозище - Горна баня - разширение, в частта му по т. 3, с която е одобрен ПЗ на м. Подлозище - Горна баня - разширение и в частта му по т. 4, с която са одобрени план - схеми на мрежите и съоръженията на техническата инфраструктура на м. Подлозище - Горна баня - разширение.

За да постанови определението си, съдът е взел предвид жалбата на Евелина Лилкова Цонева, собственик на поземлен имот с идентификатор 68134.4325.340 в м. Подлозище - Горна баня, обособен в УПИ XVI-340, кв. 130 и направеното допълнително уточнение с молба от 20.03.2015 г., в която е посочено, че се обжалва решението на Столичен общински съвет изцяло в частта му по т. т. 1, 2, 3 и 4.

Определението в обжалваната част е неправилно.

Оспорващата в първоинстанционното производство Евелина Лилкова Цонева има правен интерес да обжалва одобрения проект за ПУП в посочените точки единствено в частта, засягаща нейния имот. Видно от представените по делото доказателства тя се легитимира като собственик на поземлен имот с идентификатор 68134.4325.340 в м. Подлозище - Горна баня, за който съгласно графичната част към ПУП, неразделна част от решението, се отрежда УПИ XVI-340 - за общ. обслужване в кв. 130. За нея не е налице правен интерес да обжалва одобрения проект изцяло, нито относно кв. 130 (извън собствения ѝ имот), тъй като е недопустимо да предявява чужди права.

Ето защо, като е определил предмета на делото - решение № 384 по протокол № 64/16.06.2014 г. на Столичен общински съвет изцяло в частта му по т. т. 1, 2, 3 и 4, съдът е постановил неправилно определение, което следва да бъде отменено и вместо него - постановено друго, като се конкретизира, че оспорването касае одобрения ПУП в частта, засягаща поземлен имот с идентификатор 68134.4325.340, обособен в УПИ XVI-340, кв. 130, собственост на Цонева.

По изложените съображения Върховният административен съд, второ отделение

ОПРЕДЕЛИ:



*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

ОТМЕНЯ определение № 1522 от 23.03.2015 г., постановено по адм. дело № 11086/2014 г. по описа на Административен съд София-град в частта, в която е определен предметът на делото и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОПРЕДЕЛЯ като предмет на делото оспорването на решение № 384 по протокол № 64/16.06.2014 г. на Столичен общински съвет по т. 1, с която е одобрен ПУП - ПУР на м. Подлозище - Горна баня - разширение, по т. 2, с която е одобрен ПР на м. Подлозище - Горна баня - разширение, по т. 3, с която е одобрен ПЗ на м. Подлозище - Горна баня - разширение и по т. 4, с която са одобрени план - схеми на мрежите и съоръженията на техническата инфраструктура на м. Подлозище - Горна баня - разширение, в частта, засягаща поземлен имот с идентификатор 68134.4325.340, обособен в УПИ XVI-340, кв. 130.

Определението е окончателно.

Определение № 4631 от 27.04.2015 г. на ВАС по адм. д. № 1289/2015 г.

Производството е по чл. 229 и сл. АПК.

Образувано е по частна жалба на заместник министъра на Министерство на регионалното развитие и благоустройството, чрез пълномощници Пламен Кованджиев и Станислава Ангелова и е против определение № 184 от 12.12.2014 г., постановено по адм. д. № 130/2014 г. по описа на Административен съд Кърджали. С доводи за неправилност и незаконосъобразност се иска неговата отмяна.

Писмени възражения в срока по чл. 232 АПК не са депозирани.

Върховният административен съд, второ отделение, в настоящия състав, намира частната жалба за процесуално допустима като подадена в срока по чл. 230 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения.

С атакуваното определение, постановено по реда на чл. 218, ал. 3 ЗУТ, съдът е определил предмета на делото, а именно заповед № РД-02-15-140/27.10.2014 г., в частта ѝ, с която е одобрен ПУП - парцеларен план за трасето на газопровода, техническите площадки и елементите на обслужващата техническа инфраструктура за обект "Международна газова връзка Гърция-България" за територията на Република България, преминаващо през имоти с идентификатори № № 22928.14.999 и 22928.14.1001, собственост на "Тексим Банк" АД, находящи се по КК в землището на с. Домище, общ. Кирково, обл. Кърджали. В частната жалба се навеждат доводи за нарушаване на процесуалните правила. Твърди се, че е засегнат само имот № 22928.14.1001.



*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

За да постанови определението си, съдът е взел предвид жалбата на "Тексим Банк" АД, чиято собственост са двата имота и твърдението, че са засегнати от процесното мероприятие.

Така постановеното определение е неправилно в обжалваната му част. От приетата и одобрена графична част към ПУП - парцеларен план, неразделна част от заповедта, се установява, че е засегнат единствено имот № 22928.14.1001. Ако и, както се твърди в жалбата пред първоинстанционния съд, двата имота да са закупени като един, сега са отделни, със собствени идентификатори, при това не са съседни.

Предвид това, че обжалваното определение на АС Кърджали е валидно и допустимо, но неправилно - следва да бъде отменено в обжалваната му част.

По изложените съображения Върховният административен съд, второ отделение, в настоящия състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение № 184 от 12.12.2014 г., постановено по адм. д. № 130/2014 г. по описа на Административен съд Кърджали, в частта, с която определя предмета на спора относно имот с идентификатор № 22928.14.999.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно.

Определение № 952 от 27.01.2015 г. на ВАС по адм. д. № 8865/2014 г.

Производството е по реда на чл. 229 и сл. АПК.

Образувано е по частна жалба, подадена от Кирил Кирилов Лалов от гр. София срещу Определение от 4.06.2014 г. постановено по адм. дело № 12221/2013 г. от Административен съд-София град (АССг), с което на основание чл. 218, ал. 3 ЗУТ съдът е определил предмета на делото. По наведени доводи за неправилност на определението в следните части, с която е приел, че предмета на делото е: 1/ улица от о. т. 248 до о. т. 245; 2/ УПИ VI-1, 2 "за офиси" в кв. 315в и 3/ в частта, в която е приел, че жалбоподателят претендира недействителност на акта в оспорената му част. Моли определението да бъде изменено, като предмет на делото да се счита: 1/ улица от о. т. 248 до о. т. 245.; 2/ самият ПИ 1, собственост на Кирил Кирилов Лалов, попадащ частично в УПИ VI-1, 2. "за офиси" в кв. 315в, а целият ПИ 1; както и че същият не твърди недействителност, а незаконосъобразност на акта.

С разпореждане на съда от 13.06.2014 г., препис от жалбата е изпратен на насрещната страна, като е указал на същата, че в тридневен срок



*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

от получаването ѝ може да подаде възражение с писмени доказателства срещу нея, но в указания от съда срок такова не е постъпило.

Върховният административен съд (ВАС), състав на Второ отделение, при извършената служебно проверка на атакуваното определение и предвид наведените в частната жалба доводи, приема за установено следното:

Частната жалба е подадена от активно легитимирана страна, в срока по чл. 230 АПК. Настоящият състав намира, че определението е незаконосъобразно, но не поради изложените в частната жалба доводи.

С обжалваното определение първоинстанционният съд е приел, че жалбоподателят претендира недействителност на Решение № 187/11.04.2013 г. на Столичния общински съвет (СОС), с което е одобрен план за регулация и план за застрояване за преструктуриране на ж. к. "Красно село - плавателен канал - север", в частта за поземлен имот (ПИ) пл. № 1, кв. 315в, идентичен със стар парцел I, кв. 317 по плана на гр. София, м. "9-ти септември", при което е определил като предмет на делото: решение № 187/11.04.2013 г. на СОС, в частта на одобрения ПУП на ж. к. "Красно село - Плавателен канал - север", УПИ I-15 "за офиси" в кв. 315б, УПИ VI 1,2 "за офиси" в кв. 315в, улица от о. т. 248 до о. т. 246 и пешеходна алея между кв. 315б и кв. 315в.

От съдържанието на обжалвания пред първоинстанционния съд административен акт - решение № 187 на СОС от 11.04.2013 г. се установява, че по т. 3 от диспозитива на същия е прието, че от обхвата на одобряване на подробен устройствен план за регулация на м. ж. к. "Красно село - плавателен канал- север", при граници бул. "Гоце Делчев", бул. "Стефан Тошев", бул. "Тодор Каблешков, бул. "Братя Бъкстон" и бул. "Цар Борис III" се изключват конкретно изброени урегулирани поземлени имоти, показани в проекта в сив цвят, за които не са представени предварителни договори по чл. 15 или чл. 17 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) между които попада и УПИ-VI-1,2 "за офиси" в кв. 315 в.

С оглед на така установеното, настоящият състав намира, че първоинстанционният съд не е извършил дължимата проверка по допустимост на жалбата, преди да постанови определението си, с което определя предмета на делото, а именно да установи наличие на абсолютна положителна процесуално предпоставка по отношение на жалбоподателя Лалов - наличие на правен интерес от оспорването на акта.

Съгласно разпоредбата на чл. 147, ал. 1 АПК право да оспорват административния акт имат граждани, чийто права, свободи или законни интереси се нарушават или застрашават от него или за които той поражда задължения. В случая съдът е следвало да установи наличие или липсата на тези предпоставки, преди да определи предмета на делото, тъй като



*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

преценката за допустимост, предхожда всички останали процесуални действия, а правният интерес е предпоставка, за която съдът дължи проверка във всеки момент на процеса служебно (арг. чл. 159, т. 4 АПК).

За пълнота на изложението, следва да бъде посочено, че съгласно т. 5 от решение № 187 на СОС от 11.04.2013 г. е посочено, че от обхвата на процесния ПУП е изключен на основание чл. 27, ал. 2, т. 2 АПК и УПИ I-15, в кв. 315б.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на ВАС приема, че обжалваното определение следва да бъде отменено, като делото бъде върнато на първоинстанционния съд за извършване на дължимата проверка за допустимост на жалбата, след което в случай, че установи допустимост на същата да определи предмета на делото в съответствие с предмета на жалбата.

По изложените съображения и на основание чл. 234 във вр. с чл. 236, във вр. с чл. 221, ал. 2 АПК, Върховният административен съд, Второ отделение

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Определение от 4.06.2014 г., постановено по административно дело № 12221/2013 г. от Административен съд София-град и

ВРЪЩА делото на същия състав за изпълнение на дадените указания.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно.

Определение № 12867 от 29.10.2014 г. на ВАС по адм. д. № 12885/2014 г.

Производството е по Глава тринадесета от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, образувано по частна жалба на Столичен общински съвет против определение от 14.08.14 г. по адм. д. № 7154/14 г. по описа на Административен съд София-град с молба за отмяната му като неправилно.

Възражение по частната жалба не е постъпило.

Върховният административен съд намира частната жалба процесуално допустима като подадена от надлежно легитимирана страна срещу съдебен акт от категорията по чл. 229, ал. 1, т. 2 АПК в срока по чл. 230 АПК и като я разгледа по същество, констатира:

С обжалваното определение, постановено на основание чл. 218, ал. 3 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/ Административен съд София-град е определил предмета на делото, образувано по оспорване на Лина Благоева Кирилова от гр. София, ул. "Смърч" № 16 срещу решение №



*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

140/13.03.14 г. на Столичния общински съвет за одобряване проект за план за регулация на м. ж. к. "Бели брезии" при граници: бул. "България", ул. "Кюстендил" и бул. "Гоце Делчев", план за застрояване на същата местност при същите граници, план-схеми на мрежите и съоръженията на техническата инфраструктура.

Частната жалба е основателна.

Съдебния акт по чл. 218, ал. 3 ЗУТ съдът постановява въз основа предмета на жалбата и конкретните доводи за незаконосъобразност на оспорения по делото индивидуален административен акт за одобряване на подробен устройствен план.

Оспорващата Кирилова се легитимира като собственик на жилище в жилищната сграда, находяща се в УПИ V-544, кв. 16 по плана на гр. София, м. "Красно село-Стрелбище". С подадената срещу Решение № 140/13.03.14 г. на Столичния общински съвет жалба е възразила по отношение одобрения план за застрояване на УПИ V-544 - свързано със съседните му такива, вкл. нарушени норми на разстояния между сградите през улица.

Видно от графичната част /л. 22/ съседни на УПИ V-544, кв. 16 са УПИ IV-546 и УПИ VI-557, кв. 16, а през улица - УПИ XX-565 и XXI-566, кв. 17.

От изложеното следва, че определението, с което предмета на оспорване е определен в частта на ПЗ за УПИ IV-544, кв. 16 и УПИ IV, УПИ VI, УПИ XX и УПИ XXI, кв. 17 е неправилно. Следва да бъде отменено и вместо него постановено друго, с което предмета на спора се определи при съобразяване конкретните доводи в жалбата и разпоредбата на чл. 131, ал. 2, т. 1, 2 и 3 ЗУТ.

Така мотивиран и на основание чл. 235, ал. 1 АПК Върховният административен съд, състав на II-ро отделение

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение с дата 14.08.14 г., постановено по адм. д. № 7154/14 г. по описа на Административен съд София -град, вместо което **ПОСТАНОВЯВА:**

ПРЕДМЕТ на оспорването по жалбата на Лина Благоева Кирилова е Решение № 140/13.03.14 г. на Столичен общински съвет в частта на ПЗ на УПИ V- 544, УПИ IV-546 и УПИ VI-557, кв. 16 и УПИ XX-565 и XXI-566, кв. 17 относно предвиденото свързано застрояване и намалени разстояния през улица.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно.

Изготвил:

Галина Солакова, съдия във ВАС